

Протокол

№

гр. София, 30.09.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 30.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **12150** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 11:10 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – И. Р. М., редовно уведомен, се явява лично и се представлява от адв. Н. Д.- И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – АГЕНЦИЯ ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не се явява и не се представлява

Адв. И. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА Определение на съда № 16539/11.09.2024 г. относно предмета на производството – искане на адв. Д.-И. от името на ищеца И. Р. М., с което се иска от съда да допълни постановеното по делото Решение № 12372/18.07.2024г. постановено по адм. д. 12150/2023 г. на АССГ, като съдът преди това следва да се произнесе по направено с молба от 03.06.2024 г. по делото от същата страна искане за изменение на иска по чл.122, ал.3 ЗДСл – да се счита за предявен за исков период от 23.10.2023 г. до 23.04.2024 г. и на размера на иска - 28 164 лв. , ведно със законната лихва, на правно основание чл.214, ал.1 ГПК.

СЪДЪТ: Адв. Д.-И. , поддържате ли двете искания, в това число за изменението на иска за обезщетение по чл.122, ал.3 ЗДСл по отношение едновременното изменение на периода на обезщетението и размера на обезщетението, като имате предвид чл. 214

ГПК.

Адв. И. – Поддържам исканията, така както сме мотивирали в молбата и изискванията по реда на чл. 214, ал. 1 от ГПК. Считаю, че всичко е свършено в законоустановения срок.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че по делото не е постъпило становище от ответника, а посоченото възражение в молба по делото от 14.06.2024 г., е бланкетно.

СЪДЪТ по искането по чл.214, ал.1 ГПК , обективизирано в молба от 03.06.2024 г. по делото, л. 163 от делото, подадена от адв. Д. –И. от името на ищеца И. Р. М., намира следното:

С исковата молба по делото И. Р. М. е предявил срещу ответника Агенция „Пътна инфраструктура“ иск с правно основание чл. 122, ал. 3 ЗДСл като следва: за присъждане на обезщетение за периода от 23.10.2023 г. - датата на молбата му за възстановяване на работа до 20.12.2023г. - датата на исковата молба, размерът на обезщетението е за времето, през което не е допуснат да изпълнява служебните си задължения - посочен в частта за искането до съда е определен така: "в размер на brutната му заплата в деня на явяването му на работа" и законната лихва за забава върху обезщетението, считано от завеждане на исковата молба - от 20.12.2024 г. до окончателното изплащане на сумата.

С молбата от 30.06.2024 г. се иска изменение на иска по чл.122, ал.3 ЗДСл както следва: за исков период от 23.10.2023 г. до 23.04.2024 г. и на размера на иска - 28 164 лв. , ведно със законната лихва.

Съдът намира, така направеното искане за изменение на иска конкретно по чл. 112, ал. 3 ЗДСл за недопустимо, доколкото изменението на иския иманентно съдържа и ново правно основание – недопускането на ищеца да изпълнява служебните си задължения и за периода след исковата молба, което съставлява ново фактическо основание на иска, недопустимо да бъде въведено чрез изменение на иска едновременно с изменение на размера на иска. Така въведеното ново основание изисква установяването на нови данни за факти и обстоятелства, относими към недопускането на ищеца да изпълнява служебните си задължения след 20.12.2023 г., което е недопустимо и по арг. от чл. 204, ал. 1 АПК – всички недостатъци на исковата молба следва да бъдат отстранени в първото по делото заседание. Предявяването на самостоятелен иск за вреди от административна дейност, не предполага друго разрешение, доколкото се касае за иск за присъждане на обезщетение. Отделно от това, изрично в чл. 214, ал. 1 ГПК се съдържа забрана за изменението на основанието на искането, доколкото изменението на искането до съда е допустимо без да се изменя основанието на иска, и до приключване на устните състезания може да измени само размера на иска. Предвид изложеното, доколкото изменението на иския период на иска по чл.122, ал. 3 ЗДСл въвежда ново фактическо основание, то искането за изменение на иския период не следва да се допусне.

На основание изложеното и чл. 214, ал.1 от ГПК, СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за изменение на иския период от 23.10.2023 г. до 23.04.2024 г. на иска за присъждане на обезщетение по чл. 122, ал. 3 ЗДСЛ, като искът се счита за предявен за иския период, посочен в исковата молба – от 23.10.2023 г. до 20.12.2023 г.

ДОПУСКА изменение на размера на иска по чл.122, ал.3 ЗДСл, чрез изменение на размера на иска от предявен за обезщетение "в размер на brutната му заплата в деня на явяването му на работа" – 20.10.2023г. се изменя на обезщетение в размер на 28 164 лв. за посочения в исковата молба период, ведно със законната лихва. Определението не подлежи на самостоятелно обжалване.

ПО ИСКАНЕТО за допълване на съдебното решение по делото, СЪДЪТ на основание чл.176, ал.2 АПК ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че е допусната фактическа грешка с определение от 11.09.2024 г. относно посочената правна разпоредба на основание чл. 177 от АПК, като поправка на основание чл. 153, че следва да се произнесе на осн. чл. 176, ал. 2 от АПК.

С оглед мотивите и след като изслуша становището на жалбоподателя, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. И. – Моля да се произнесете с решение и да допълните съдебния акт, с оглед неизплатеното и прието обезщетение, в посочения по-горе размер.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:20 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: